

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: OT/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010066
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2022:3622010066.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Partizánske JUDr. Božena Brinčíková v trestnej veci obžalovaného A. C. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, dňa 19.05.2022 na hlavnom pojednávaní, takto

rozhodol:

Obžalovaný: A. C., nar. XX.XX.XXXX H. D., rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom Ž.K. U. U. XXX, zamestnaný

je vinný, že

dňa 27.03.2022 v čase asi o 18.00 h v obci Ž. U. U. na ulici pred domom č. XXX fyzicky napadol poškodeného G. C. a to tak, že otvoril dvere na vozidle poškodeného zn. WW Passat, EČ: Q. , v ktorom poškodený sedel a začal poškodeného opakovane udierať päšťami do oblasti pleca, boku a stehna, načo jeho bývalá priateľka G.. G. U. ho od poškodeného odtiahla, on sa jej však vyšmykol a pokračoval v útoku na poškodeného, ktorého udrel päšťami ešte niekoľkokrát, pričom sa počas tohto útoku poškodenému opakovane vyhrážal so slovami, že ho zabije, že si ho nájde, že uvidí a jemu to nikto nedokáže, čím týmto svojim konaním vzbudil u poškodeného G. C. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie ,pričom poškodenému nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a súčasne sa dopustil slovne a fyzicky , verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného

č í m s p á c h a l :

prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona ,

z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ , § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 , § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný peňažný trest vo výmere =1000 € / tisíc eur/.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona súd obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 29.03.2022 pod číslom konania Pv 84/22/3305-9 na Okresnom súde Partizánske obžalobu na A. C. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Samosudca Okresného súdu Partizánske v uvedenej trestnej veci rozhodol trestným rozkazom zo dňa 30.03.2022, sp. zn. OT/10/2022, ktorým uznal obžalovaného A. C. vinným na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe a uložil mu podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu podmienienečne odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Obžalovaný podal proti tomuto trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2022 a 19.05.2022 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného Marcela Jasenovského, svedkov G. G. U. K. C. T., oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu v zmysle § 269 Trestného poriadku (zápisnica z priestupkového spisu na čl. 115, zápisnica zo 06.12.2021, výpoveď svedka na čl. 119, výpoveď svedka na čl. 120, rozhodnutie na čl. 121, záznam na čl. 126, potvrdenie na čl. 128, SMS komunikácia na čl. 130, fotografia na čl. 131, SMS na čl. 132-140, záznam OOPZ Rajec na čl. 141, záznam na čl. 147, záznam na čl. 149, vyrozumenie na čl. 150-152, fotografia na čl. 158, SMS na čl. 159-168, SMS na čl. 170, SMS na čl. 174, SMS na čl. 178-179, fotografia na čl. 180, SMS na čl. 181-186, list na čl. 188-189, SMS na čl. 190-191, zápisnica na čl. 192, lustrácia SP na čl. 202, správa zamestnávateľa obžalovaného a pracovné hodnotenie na čl. 207, vyjadrenie s prílohami na čl. 209-219, zápisnica o výsluchu na čl. 17, zápisnica o výsluchu na čl. 22, zápisnica o výsluchu poškodeného čl. 39, konfrontácia - zápisnica na čl. 48, zápisnica na čl. 54, zápisnica na čl. 58, dychová skúška na čl. 62, rozhodnutie OU zo dňa 27.01.2022 na čl. 63, výpis z evidencie priestupkov na čl. 69, odpis RT na čl. 70) a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný. Vo svojej výpovedi uviedol, že útok a vyhrážanie je vymyslené proti nemu s cieľom čo najviac poškodiť jeho osobu. Poškodeného nevyhľadal po dobu od kedy nie sú s bývalou priateľkou spolu, nijakým spôsobom ho nekontaktoval. Snažil sa iba starať o deti, čo bolo aj v deň, kedy došlo ku žalovanému skutku. Myslí si, že celé toto bolo účelové, pretože nejakú dobu predtým bývalej priateľke písal, aby po ich dcéru chodila sama, pretože poškodený mu narobil v živote veľa nepríjemností a chcel mať s ním úplný pokoj. Dva dni pred týmto incidentom sa k nemu dostala informácia, že pravdepodobne plánujú, ako by spolu mohli odísť do Žiliny a myslí si, že preto ho prišli účelovo vyprovokovať, aby potom mohli súdne bojovať o deti, pretože v súčasnej dobe má asi 40 % celého času malú. Bývalá priateľka má dané, že si ju príde zobrať v nedeľu poobede. V deň kedy došlo k žalovanému skutku chcel maloletú dcéru aj doniesť skôr avšak matka maloletej nebola doma. Napísal jej, aby dcéru doniesla ako je to dohodnuté rozhodnutím súdu. Skutok sa stal tak, že dcéru odovzdával pri prednej bránke jeho domu. Dcéra si zabudla nejaké hračky, tak ich išiel zbaliť a bývalej priateľke vysvetľoval ako sa dcéra mala, čo jedla a v tom zbadal jej priateľa/poškodeného ako sa na neho škerí z auta, tak spoza plotu zvýšeným hlasom zakričal „či sa ten úchylák po tom všetkom sem nehanbí chodiť“. V tom čase začala priateľka do kufra nakladať to čo dcére balil. Vyšiel z dvora k otvorenému kufru auta a cez kufr auta na poškodeného zakričal, „že ho tam už v živote nechce vidieť, či naozaj nemajú hanby“ a išiel späť do dvora. V tom sa mu znova začal poškodený vyškierať z auta. Priateľka otvorila zadné dvere na aute a ako išla nakladať malú, tak poškodený začal maloletej výsmešne a provokatívne rozprávať, poď už konečne ku mne tak, aby to počul, vtedy znovu vybehol z dvora von k šoférovým dverám, otvoril dvere na aute a povedal poškodenému „pamätaj, toto sú moje deti a vždy budú a rob si zo mňa posmešky tak ti jednu aj plesknem“. V tom sa začal znovu na neho škeriť, chcel mu dať facku ale poškodený sa najprv naklonil na sedadlo spolujazdca, znemožnil mu udrieť ho a začal sa brániť. V podstate tam k žiadnemu úderu neprišlo, ako sa začal brániť, tak sa ho snažil otvorenými rukami chytiť a vytiahnuť z auta. Akonáhle otvoril jeho dvere tak už bývalá priateľka prechádzala na druhú stranu vozidla pri nich a začala kričať „čo chce robiť“ a potiahla ho za nohavice dozadu. V tom si uvedomil, že ich vidí dcéra, a že si robí sám pred sebou hanbu keď sa s poškodeným vôbec zapodieva, preto upustil od snahy vytiahnuť ho z auta. Odišiel späť za plot, odkiaľ kričal, že to čo robí, mu karma vráti a raz od niekoho po tej sprostej hlave dostane, že môže kludne chodiť aj na políciu, že si už na neho dá pozor. To bolo v súvislosti s tým, že keď v minulosti ako sa dozvedel o tom, že majú s jeho priateľkou pomer, tak mu napísal niekoľko ostrejších sms správ. Celá situácia sa stala ako sa stala, priateľka odišla z domu a začala s ním žiť. Okrem týchto sms správ ho cca 4 mesiace viac nekontaktoval ani žiadnym spôsobom nevyhľadával a neskôr pred súdom o zverenie detí do starostlivosti sa ho pokúsil diskreditovať tým, že po 4 mesiacoch vytiahol sms a podal na neho podnet za prečin z nebezpečného vyhrážania, kde mu to nebolo priamo dokázané. Myslí si, že keď sa im to nepodarilo prvýkrát, tak spustili na neho niečo druhýkrát. Poškodeného vôbec neudieral, čo dokazuje to, že nemal ani škrabanec ani modrinu. Absolútne sa poškodenému zabitím nevyhrážal, pretože toto s tým nebezpečným vyhrázaním

už na neho raz skúsili a musel by byť zaostály, aby niečo podobné spravil znovu. Celý incident trval cca 5-8 sekúnd. Bolo povedané, že sa nebezpečne vyhrážal a kričal na celú ulicu. Bola nedeľa, slnečné popoludnie, ľudia boli na ulici a nikto nič nepočul. Ak by kričal, tak by to musel niekto počuť, dedina je malá, ľudia vedia všetko. Myslí si, že celé je to len spôsob ako ho zdiskreditovať, aby neskôr dostali deti do plnej starostlivosti. Myslí si to preto, že asi 2 dni pred týmto incidentom sa dozvedel od známeho, že poškodený a jeho bývala priateľka nevedia čo s ním, že chcú ísť do Žiliny resp. nad tým premýšľajú a nepríde mu ako náhoda to, že keď svedkyňu prosil, aby s ním za ním nechodila a nevznikol nejaký problém a to potom všetkom čo mu spôsobili. Vyslovene priateľke napísal, že keď ich vonku stretne, tak ich obide a chce sa s nimi baviť len ohľadne detí. K predloženým sms správam uviedol, že išlo o účelovo vybrané sms správy, ktoré s týmto konaním nemajú nič spoločné, pretože sa týkajú ich detí, išlo o veci spreď roka a spreď mesiaca, prelínali sa medzi sebou. Bola tam sms správa, „že raz sa s ním stretnem bez malej“, súviselo to s tým, že v minulosti zomrel jeho starý otec tak, že sa obesil a otec svedkyne mu napísal, že už na mňa čaká, že mi nechá lana dosť a podobne. Toto bola sms komunikácia s otcom svedkyne a nie so svedkom C.. Ďalej tam boli sms správy týkajúce sa sestry svedkyne, ktorá mu vynadala verejne v obchode, ďalej tam bola sms správa, ktorú písal známemu, že by mal menej piť. Nikdy sa svedkovi C. nevyhrážal bitkou, zbitím či zničením majetku, jediné čím mu hrozil, bolo to, že špinavosti ktoré robí oznámi jeho rodine.

Svedok G. C. na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2022 uviedol, že v deň keď došlo ku skutku mal v starostlivosti maloletú dcéru obžalovaný. Ten má so svedkyňou G.. G. U. 2 maloleté deti. Keďže on a svedkyňa boli v ten deň na výlete a svedkyňa sa s obžalovaným dohodli, že po dcéru príde, cestou z výletu prišli okolo cca 18.00 hod. k domu obžalovaného pre maloletú. On zostal sedieť v aute. Maloletá sa hrala pri bránke s dcérou svedka C. T.. Obžalovaný išiel pre veci maloletej. Keď obžalovaný zistil, že v aute sedí poškodený, začal byť nervózný. Keď svedkyňa dávala veci do kufru auta, začal sa mu cez kufor auta vyhrážať. Povedal, že toto už viac nespraví, že pred jeho domom sa už neobjaví, že ho zabije a že toto si dovolil posledný krát. Tak sa vrátil za bránku. Potom keď svedkyňa usádzala maloletú dcéru do autosedačky v aute, tá sa z jeho prítomnosti v aute začala tešiť a pravdepodobne to obžalovaného vyprovokovalo. Prišiel k autu, otvoril dvere na strane vodiča a začal ho udierať pästami, pričom sa mu opäť vyhrážal. Snažil sa ho udrieť do tváre ale tým, že sa mu bránil a uhýbal, udrel len do ramena, rebier, stehna. Potom, čo ho začal udierať, svedkyňa obišla auto a odtiahla ho preč. Obžalovaný obišiel auto a opäť začal poškodeného udierať pästami. Svedkyňa ho opäť odtiahla. Potom obžalovaný odišiel a opäť niečo vykrikoval. Poškodený tak vystúpil z auta a povedal poškodenému, aby čakal návštevu, čím myslel políciu. Následne nasadli do auta a odišli, súčasne ihneď volal na políciu, tí mu povedali, aby počkal na mieste činu. Obžalovaný mu opakovane hovoril a aj písal v sms správach, že ak ho stretne bez malej, to ešte uvidí. V sms komunikácii sa priznal k roztržke. Vyhrážky zo strany obžalovaného padli pred útokmi cez kufor auta a potom, čo na poškodeného zaútočil. Aj v minulosti sa mu vyhrážal a to v marci 2021, v máji a septembri 2021, kedy sa mu vyhrážal v telefóne a o 2 alebo 3 týždne na to poslal jeho starému otcovi list. Začal si zisťovať informácie o ňom a jeho rodine. Keď sa mu vyhrážal prvýkrát mal miernu obavu, ale svedkyňa ho uprosila, aby to neriešil cez políciu, avšak v septembri 2021 bol už v telefóne agresívny a vyhrážal sa mu, že ho zabije.

Svedkyňa G.. G. U. na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2022 uviedla, že ku žalovanému skutku došlo v nedeľu. S obžalovaným sa dohodli, že príde po dcéru ona k nemu domov, kde bola maloletá. Oznámila mu, že príde cca o 18.00 hod. Keď prišli na miesto, kontaktovala obžalovaného, aby priviedol dcéru. Ten keď zbadal, že prišla autom poškodeného, začal pozeráť, či je poškodený v aute. Poškodený zaparkoval auto pred domom obžalovaného, pred parkujúcim autom tak, aby ho z auta nebolo vidieť. Keď obžalovaný zistil, že v aute sedí poškodený, začal byť nervózný a zatínal päste. Vykrikoval spoza brány na poškodeného „počkaj keď ťa stretnem bez malej, uvidíš“. Keď svedkyňa ukladala veci maloletej do kufru auta, prišiel k otvorenému kufru a začal niečo na poškodeného vykrikovať, avšak svedkyňa nevedela povedať, čo obžalovaný vykrikoval. Potom videla ako obžalovaný obehol auto, otvoril dvere na strane vodiča a začal poškodeného biť hlava nehlava, snažil sa ho udrieť, tak obehla auto a obžalovaného odtiahla od poškodeného. Voľačo mu rozprával, nevie čo. Nepotvrdila jednoznačne skutočnosť, že počas útoku sa obžalovaný slovne vyhrážal poškodenému zabitím. Svedkyňa jednoznačne nevedela uviesť, či k útoku na poškodeného došlo opakovane. Vyhrážky, ktoré adresoval obžalovaný poškodenému počula v čase, kedy bol obžalovaný za bránou. Nevie čo rozprával, mal nervy, zatínal päste.

Svedok C. T. na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2022 uviedol, že incident videl od chvíle keď svedkyňa usádzala dcéru do auta. Videl ako obžalovaný išiel k predným dverám auta a svedkyňa naň vykrikla, že „čo ti drbe A.. Obžalovaný s poškodeným sa „mixovali“ a potom pribehla k ním svedkyňa. Celý incident trval cca 8 sekúnd. Počas tohto času nepočul žiadne vulgárne slová. Ako ho svedkyňa odtiahla, prišiel k

zadným dverám auta a povedal, že poškodeného už v živote nechce vidieť a odišiel za bráničku. Pästné súboje medzi obžalovaným a poškodeným nepadli, bolo to len handrkovanie. Stál na rohu toho domu. Obhajoba zaujala k výpovedi svedkov stanovisko, v ktorom uviedla, že zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje nielen zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ale aj objasňovanie okolností a vykonávanie dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov v prospech obvineného. Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie vo veci musí byť v súlade s uvedenou zásadou spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať žiadnu pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci, preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo opačného záveru. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, že na preukázanie viny obžalovaného, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanej príhode existujú dôkazy, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov. Pri hodnotení vierohodnosti svedkov bolo povinnosťou súdu prihliadnúť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedkov, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedali k logickým súvislostiam a okolnostiam, o ktorých svedkovia vypovedali, či výpoveď svedkov je v súlade s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní a či ich výpoveď je konzistentná a jednoznačne vypovedá o podstatných okolnostiach skutkov. Tiež je potrebné prihliadnúť na existenciu vlastného záujmu svedka na výsledku trestného konania v príhode, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny, ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je. V súvislosti s „dôkaznou núdzou“ Najvyšší súd SR poukazuje aj na zásadu „in dubio pro reo“, použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Aj keby prichádzali do úvahy 2 či viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie neviny, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného. Svedkovia G. C. a G. U. podstatné udalosti skutkového deja, jeho samotný priebeh opisovali v podstatných bodoch rozdielne. Taktiež čo do použitia „vyhrážok“ obžalovaným. Svedok G. C. uviedol, že obžalovaný sa mu začal vyhrážať zabitím už ako stál pri kufri osobného automobilu, následne prešiel ku dverám vodiča, otvoril ich a začal fyzické útoky na jeho osobu, pričom pri tom sa mu aj vyhrážal zabitím. Potom ako ich svedkyňa G. U. od seba oddelila, obžalovaný prešiel okolo celého auta a znova na neho fyzicky zaútočil a pritom sa mu opäť vyhrážal zabitím. Teda spolu trikrát sa mu mal vyhrážať zabitím. Zo žiadneho výsluchu svedka G. C. nevyplývalo, že už pri kufri auta sa mu začal vyhrážať zabitím, kde z hľadiska posúdenia vierohodnosti a konzistentnosti výpovedí je potrebné brať v úvahu aj výpoveď účinnú pred vznesením obvinenia a aj po vznesení obvinenia. Prvýkrát túto podstatnú skutočnosť svedok uviedol až na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa G. U. opísala priebeh skutkového deja tak, že obžalovaný už pri bránke rodinného domu začal na neho vykrikovať, pričom nevedol žiadne slová „zabije ťa a podobne“. Následne mal obžalovaný pristúpiť ku kufru auta a tam mal poškodenému niečo hovoriť ale ona nevie uviesť presne čo mu hovoril. Potom obžalovaný pristúpil k dverám vodiča, kde sedel poškodený a mal ho začať fyzicky napádať, pričom ona nepočula žiadne vyhrážky „zabijem ťa“. Následne ich ona od seba oddelila, obžalovaný sa vyšmykol a opäť fyzicky zaútočil na poškodeného, pričom v rozpore s výpoveďou poškodeného neuvádzala, že by mal obžalovaný prejsť okolo celého auta a znova na poškodeného zaútočiť. E. G. U. na hlavnom pojednávaní v rozpore s výpoveďou v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný svedka aj udrel, pričom v prípravnom konaní po vznesení obvinenia uviedla, že „myslím, že G. aj udrel, ja som utekala spoza auta, tak neviem presne, či G. dostal úder, ale mi potom povedal, že dostal do nohy, brucha, ale že to nie je nič strašné. Taktiež vo výpovedí pred vznesením obvinenia uviedla „myslím, si že ho aj trošku udrel do brucha, nohy...“. K vyhrážkam na hlavnom pojednávaní uviedla, že ona slovo „zabijem ťa“ nepočula. V prípravnom konaní uviedla, že „niečo v tom duchu, počkaj, ja si ťa nájdem, či aj zabijem, to presne povedať neviem, možno, že aj áno, keď má niekto nervy.“ Následne po vznesení obvinenia uviedla, že „...mne sa zdá,

že hovoril, že ja Ťa raz zabijem“. Svedkyňa o fyzických útokoch v minulosti vypovedala nie o tom, čo videla a bezprostredne zažila, ale iba to či si myslí, resp. jej svedok C. povedal. Pritom svedok má vypovedať o tom, čo bezprostredne zažil, vnímal, počul a videl, nie subjektívne pocity a dojmy, t.j. nie čo si myslí, alebo sa mu zdá. Svedkyňa G. U. v ničom nepodporila, t.j. hodnoverne neverifikovala výpoveď poškodeného, práve naopak výpoveď poškodeného zostala osamotená a nepodporená žiadnym iným dôkazom. Svedok D. T. ako osoba nestranná, ktorá nemá žiadny pomer k stranám uviedol že celý „incident“ priamo, bezprostredne videl a popísal celú udalosť skutkového deja. Uviedol, že celý incident trval pár sekúnd, pričom nedošlo k žiadnym slovným vyhrážkam „zabijem Ťa“ a podobne a ani k žiadnemu fyzickému útoku. Potom čo boli obžalovaný a svedok C. od seba oddelení svedkyňou U., obžalovaný sa vrátil k bránke svojho domu a už tam zotrval. Poškodený a svedkyňa žijú spolu v spoločnej domácnosti, sú blízke osoby a už v minulosti obžalovaného obvinili z vyhrážania sa zabitím, pričom pre hrubý rozpor v ich výpovediach sa nepodarilo zistiť skutkový stav odôvodňujúci uznať obžalovaného vinným zo spáchania priestupku. Svedok uviedol, že k roztržke medzi obžalovaným a poškodeným došlo iba 1x pričom poškodený uvádza 2 útoky, 2 napadnutia, medzi ktorými mal obžalovaný obísť okolo auta. Svedkyňa U. uvádza 1 útok, o druhom jej mal hovoriť iba poškodený. Z hľadiska posúdenia celkovej vierohodnosti, konzistentnosti, ucelenosti a logickosti výpovedí svedkov G. U. a G. C. účinných v tomto konaní, najmä keď sa jedná o rozpory v podstatných častiach, je potrebné brať do úvahy aj ich výpovede učené v priebehu celého tohto trestného konania a nielen to, čo uviedli na súde. V danom prípade je potrebné pri hodnotení vierohodnosti svedkov G. U. K. G. C. prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre ich výpovedí teda či si neodporujú v podstatných okolnostiach, o ktorých doteraz vypovedali a vypovedajú, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedali a vypovedajú, či ich výpovede sú v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní a či sú ich doterajšie výpovede konzistentné. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného záujmu týchto svedkov na výsledku tr. konania v prípade, že v tr. konaní vyjde najavo motív a príčina, ktoré by mohli mať na ich výpovede vplyv, čo v danom prípade je otázka starostlivosti o mal. deti a úprava stretávania obžalovaného s mal. deťmi. Prokurátor okresnej prokuratúry v záverečnej reči navrhol, uznať obžalovaného vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm a/Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v zmysle obžaloby a obžalovanému navrhol uložiť úhrnný podmienený trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s odkladom na skúšobnú dobu.

Obhajoba v záverečnej reči navrhla obžalovaného v celom rozsahu oslobodiť spod obžaloby, pretože prokuratúre sa nepodarilo v dostatočnej miere potrebnej pre odsúdenie preukázať, že skutok sa naozaj stal, resp. že sa stal tak ako to tvrdil poškodený. Zo strany obžaloby nebolo unesené dôkazné bremeno. Obhajoba poukázala na zásadu trestného práva „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“. Vo výpovediach svedkyne U. a svedka C. poukázala na rozpory o počte útokov a priebehu skutkového deja. Poukázala na skutočnosť, že svedkyňa nedokázala dosvedčiť priebeh udalostí tak ako ich podal poškodený. Ich výpovede sa nepodporujú, nedopĺňujú, netvorí jeden logicky ucelený celok. Nie je tak možné prijať záver, že udalosti skutkového deja sa stali tak ak skutok tieto svedkovia popisujú. Pričom verziu poškodeného nepodporila ani výpoveď svedka C. T., ktorý je osobou nestrannou bez pomeru k stranám konania.

Poškodený v záverečnej reči uviedol, že svedok C. T. podľa neho nie je nezávislý, pretože aj keď sa nachádzal na pozemku rodinného domu, odpovedal na jeho otázky v rozpore s tým ako sa zisťované skutočnosti udiali.

Zo správy zamestnávateľa obžalovaného vyplýva, obžalovaný je zamestnancom ŽSR od 01.09.2013. Od 01.08.2019 je zaradený v profesii prevádzkový elektrikár na Stredisku miestnej správy a údržby Mostného obvodu Bošany. Pracovný pomer je založený pracovnou zmluvou na dobu neurčitú. Obžalovaný vykonáva pracovné povinnosti k spokojnosti zamestnávateľa. Je zodpovedný, spoľahlivý a skôr miernej povahy. Je zaradený na zodpovednej pozícii, kde zodpovedá za prevádzkyschopnosť a bezpečnosť všetkých elektrických zariadení. Medzi ním a kolegami nikdy neboli zaznamenané žiadne konflikty. Nadriadených rešpektuje, uznáva authority. Do práce nastupuje včas. Pracovnú disciplínu dodržiava. Nikdy nebolo nutné ho disciplinárne riešiť. Neboli u neho zistené neospravedlnené absencie, požitie alkoholických nápojov ani iných omamných alebo návykových látok.

Z lustrácie v Registri trestov Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ trestne stíhaný. Zo zápisnice o prejednaní priestupku Okresným úradom Žilina, číslo: OÚ.ZA.OVVS2/2021/044922/1425/ZIA zo dňa 06.01.2022 vyplýva, že obžalovaný mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie vyhrázaním sa ujmu na zdraví, keď dňa 15.03.2021 v čase o 20:56 hod. z telefónneho čísla 0918 132 193 sa mal poškodenému vyhrážať, že ho zabije, že si ho nájde. Obžalovaný vo výpovedi uviedol, že možno pod vplyvom emócií sa vyjadril ostrejšie a ak aj padli nejaké vyhrážky,

nemyslel ich vážne. Okresný úrad Žilina rozhodol rozhodnutím číslo OÚ-ZA- OVVS2-2022/006232-013 zo dňa 27.01.2022 tak, že konanie zastavil, keďže o vine obžalovaného existovali pochybnosti, ktoré nebolo možné odstrániť.

Zo záznamu Okresného riaditeľstva PZ v Žiline, Obvodného oddelenia PZ Rajec Č.p. ORPZ-ZA-OPP6-139/2021-P zo dňa 28.08.2021 vyplýva, že poškodený podal oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č.372/1990 Zb.o priestukoch., kde poškodený uviedol, že ho obžalovaný kontaktuje prostredníctvom sms správ a telefonicky, že ho zabije, že si ho nájde, že sa má rozlúčiť s autom a podobné veci a preto sa cíti byť ohrozený.

Z predloženej sms komunikácie je zrejmé, že medzi obžalovaným a poškodeným nebol a nie je dobrý vzťah. Vzťahy medzi nimi boli a sú napäté z dôvodu, že bývalá partnerka obžalovaného od obžalovaného odišla a začala žiť s poškodeným.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je slobodný, zamestnaný, je otcom dvoch maloletých detí. Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že tento nebol doposiaľ súdne trestaný. Zo správy zamestnávateľa obžalovaného vyplýva, že ide o zodpovedného zamestnanca, ktorý dodržiava pracovnú disciplínu a je skôr miernej povahy.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku kladeného mu za vinu obžalobou. Súd však dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním nenaplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Skutok kvalifikoval ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Rozhodol tak z dôvodu, že obžalovaný sa podľa obžaloby mal skutku dopustiť závažnejším spôsobom, zároveň sa však podľa obžaloby dopustil výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, podľa ktorého sa výtržníctva dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti, najmä tým, že napadne iného. Takéto konanie obžalovaného, že napadol iného možno považovať za závažnejší spôsob v zmysle § 360 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, takže konanie obžalovaného kvalifikované podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona už v sebe zahŕňa /subsumuje/ aj závažnejší spôsob konania podľa § 360 ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Súd na základe vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že medzi obžalovaným a poškodeným bol ešte pred spáchaním skutku a je i v súčasnosti napätý vzťah, príčinou ktorého je rozpad rodiny obžalovaného a svedkyne G.. U. vyplýva to z obsahu priestupkového spisu ale i výpovede svedkyne G.. U., ktorá uvádzala, že sa snažila o to, aby medzi nimi nedochádzalo ku kontaktu a nestretli sa. Samotný obžalovaný podľa jeho výpovede žiadal bývalú priateľku aby s poškodeným k nemu nechodila. Z výpovede obžalovaného, poškodeného, svedkyne G.. U. a svedka T. je preukázané, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo na verejnosti k fyzickému konfliktu. Z výpovede obžalovaného, poškodeného i svedkyne G.. U. vyplýva, že ku skutku došlo tak, že poškodený dovezol G.. U. k rodinnému domu obžalovaného, kde prišla pre ich dcéru. Obžalovaný nepopieral, že došlo medzi ním a poškodeným ku konfliktu, popieral však vyhrážanie sa poškodenému a tiež jeho napadnutie alebo ublíženie na zdraví. Samotný obžalovaný však uvádza nielen vo výpovedi na pojednávaní ale aj vo svojej výpovedi z 28.03.2022, že na poškodeného kričal z dvora, spoza plotu „čo ten úchlák nemá hanby sem po tom všetkom chodiť!. Uvádzal aj, že keď vyšiel z dvora, taktiež cez otvorený kufor auta na poškodeného kričal, že ho tam už v živote nechce vidieť, či naozaj nemajú hanby. Potvrdil aj to, že pristúpil k vodičovým dverám, otvoril ich a chcel poškodeného udrieť. Vo výpovedi z 28.03.2022 uviedol, že ho raz aj udrel ale nebol to žiaden úder do tváre. Poškodený sa bránil a následne ho bývalá priateľka odtiahla. Uvedomil si, že ich vidí dcéra, preto prestal a odišiel späť za plot, odkiaľ kričal, že to čo robí sa mu vráti a raz od niekoho po tej sprostej hlave dostane. Vo výpovedi z 28.03.2022 uviedol aj to, že potom ako cítil, že ho ex priateľka ťahá von z auta, uvedomil si, že ho vidí aj dcéra, preto vyšiel von z auta a odobral sa smerom k dvoru. Počas toho sa asi 2-3 kroky vrátil a kričal po ňom, že by mal dostať raz po tej sprostej hlave a odišiel za plot. Poškodený vo výpovedi dňa 28.03.2022 /o 10.00 hod./ uvádzal, že obžalovaný keď vyšiel z dvora tak mu cez kufor hovoril, že toto spravil posledný krát, že prišiel pred jeho chalupu a nech sa to viackrát nestane. Na to odišiel preč k bránke. Následne prišiel k jeho autu, k jeho dverám a začal ho päťami udierať, on útok očakával, tak sa uhol ale trafil ho do stehna, kolena, boku ale nič vážne. Priateľka keď ho videla, tak ho začala ťahať za tepláky a tričko a on sa ho snažil odtláčať rukami. Obžalovaný popritom kričal, že ho zabije, že aj keď pôjde na políciu, policajti mu to nedokážu. Podarilo sa mu ho vytlačiť, vyzeralo, že odchádza ale znovu sa vrátil k vozidlu a začal ho päťami udierať. Po čase ho priateľka znovu odtiahla od neho, kde sa mu začal opakovane vyhrážať, že ešte uvidí čo bude, že on ho zabije a policajti mu to nedokážu. Obžalovaný a poškodený opisujú priebeh toho čo sa stalo v prevažnej časti zhodne a len v niektorých

časťach rozdielne. Obžalovaný popiera, že by potom ako ho bývalá priateľka odtiahla sa vrátil znovu a že by udrel poškodeného. Vo svojej výpovedi 28.03.2022 však uvádzal, že potom ako ho priateľka odtiahla sa ešte 2-3 kroky vrátil a hovoril na poškodeného. Obžalovaný v podstate popiera to, že by sa počas konfliktu medzi ním a poškodeným, poškodenému vyhrážal, že by jeho fyzický útok na poškodeného bol takej intenzity ako to tvrdí poškodený a tiež to, že by mu svojim konaním spôsobil nejakú ujmu. Svedkyňa G.. U. uviedla, že obžalovaný najprv vykrikoval spoza brány, potom prišiel pri kufor a odtiaľ mu začal vykrikovať, že si ho nájde, keď tam nebude mať malú. Išiel za bránu, videla ako zatína päste, nervy mu hrali. Keď išla zapásať malú, prešiel okolo auta, otvoril poškodenému dvere a začal sa na neho zaháňať. Poškodený mu nepovedal ani slovo, chytil obžalovanému ruky, aby jeho útok zastavil. Myslí si, že G. aj udrel, obžalovaného začala ťahať preč. Obžalovaného odsotila, postavila sa medzi nich, vedela, že obžalovaný jej neublíži. Poškodený jej potom povedal, že sa obžalovaný vrátil druhýkrát a znovu ho odťahovala ale ona bola v strese a jej sa to všetko zlieva. Môže byť, že sa to znovu stalo. Na pojednávaní uviedla, že videla, že obžalovaný raz poškodeného udrel. Vie, že obžalovaný na poškodeného vykrikoval ale nevie čo presne. Myslí si, že obžalovaný povedal poškodenému aj vyhrážku, že ho zabije ale nebola si istá. Svedok T. vo výpovedi uvádzal, že nepočul, že by sa obžalovaný poškodenému vyhrážal alebo že by ho napadol alebo mu nejakou ublížil.

Súd po vykonanom dokazovaní považoval za preukázané, že obžalovaný, poškodený a do určitej miery aj svedkyňa G.. U. popisujú priebeh skutkového deja v podstatnej časti rovnako, ich tvrdenia sú rozdielne len v rozsahu, intenzite a najmä v závažnosti konfliktu. Súd pri rozhodnutí bral do úvahy, že obžalovaný viedol riadny život, doteraz nebol súdne trestaný, je zamestnaný a zamestnávateľom hodnotený skôr ako človek miernej povahy. Súd však musel brať do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný mal s bývalou priateľkou dlhoročný vzťah, z ktorého sa im narodili dve deti. Tento jeho vzťah sa rozpadol potom ako priateľka od neho odišla a začala žiť s poškodeným. Je zrejmé, že obžalovanému na vzťahu, na rodine a mal. deťoch veľmi záležalo a záleží o čom svedčí aj jeho komunikácia s poškodeným pred skutkom a jeho snaha zabrániť rozpadu vzťahu a rodiny. Je preto nesporné, že obžalovaný sa na poškodeného hnevá, nie je vyrovnaný s rozpadom vzťahu a rodiny, za príčinu rozpadu vzťahu a rodiny považuje poškodeného a ťažko znáša, že sa o jeho deti stará aj poškodený. Uvedomuje si aj to, že na rozpade vzťahu a rodiny má podiel aj on sám, keď na začiatku súhlasil so stretnutiami jeho priateľky s poškodeným. Na správanie obžalovaného mala zrejme vplyv aj informácia, ktorú sa mal dozvedieť o tom, že bývalá priateľka s poškodeným chcú ísť do Žiliny a nevedia čo s ním, pretože chcú dostať deti do plnej starostlivosti. Nepovažoval za náhodu, že bývalá priateľka prišla s poškodeným, pretože ju prosil, aby s ním za ním nechodila. Keď sa tak stalo, obžalovaný reagoval takýmto spôsobom. Obžalovaný okrem jeho konania, ktoré mu priťažuje teda vyhrážanie a útok na poškodeného, ostatné okolnosti skutkového deja popisuje v podstate zhodne ako poškodený. Obžalovaný pritom mal dôvod resp. motív konať proti poškodenému spôsobom popísaným v obžalobe, ktorým je hnev na poškodeného, obava z možného presťahovania bývalej priateľky a detí a tým aj zmeny starostlivosti o mal. deti. Vykonaným dokazovaním na druhej strane nebol preukázaný žiadny dôvod, pre ktorý by poškodený tvrdil, že sa mu obžalovaný vyhrážal a napadol ho, udieral do rôznych častí tela, ak v skutočnosti k takémuto konaniu zo strany obžalovaného nedošlo. Obžalovaný ako dôvod tvrdení poškodeného a bývalej priateľky uvádza, že ho týmto chceli zdiskreditovať, pretože chcú deti do plnej starostlivosti. Toto tvrdenie obžalovaného, že z tohto dôvodu poškodený tvrdí, že sa mu vyhrážal a napadol ho, zostal len jeho tvrdením. Aj keby sa jeho bývalá priateľka a poškodený chceli presťahovať, matka detí môže navrhnúť zmenu starostlivosti, nie je k tomu potrebné jeho trestné stíhanie, ani jeho odsúdenie. Súd tak nemal dôkaz o tom, resp. nemohol vychádzať z toho, že si poškodený správanie obžalovaného vymyslel len z dôvodu, že by jeho priateľka chcela dosiahnuť zmenu starostlivosti resp. stretávanie obžalovaného s deťmi, keď takýto návrh ako matka by pre zmenu pomerov mohla podať aj bez toho, aby bol obžalovaný trestne stíhaný. Súd bral do úvahy, že obžalovaný priebeh skutkového deja opisuje rovnako ako poškodený len bez závažných dôsledkov, ktoré jeho konanie malo. Okrem toho súd bral do úvahy aj skutočnosť, že z SMS predložených v priestupkovom konaní, ktoré bolo zastavené, pretože sa vykonaným dokazovaním nepodarilo obžalovanému preukázať vinu je zrejmé, že obžalovaný v snahe zabrániť v tom čase rozpadu vzťahu a rodiny, v súčasnej dobe tomu, aby sa zasiahlo do jeho vzťahu s deťmi a do starostlivosti o ne má tendenciu používať silnejšie výrazy, varovania až vyhrážky. Obžalovaný pritom zisťoval údaje o poškodenom, aj keď tvrdí, že len z dostupných zdrojov a poslal list jeho starému otcovi. V jednej z SMS sám uvádza „ja som sa vyhrážal, keď som na to prišiel 1x a 2x a aj to iba v nervoch“ / SMS z 02.10.2021/. Svedok T. vo veci vypovedal, z jeho výpovede je zrejmé, že nebol pri konflikte celkom od začiatku ale len od istého okamihu. Bol vo dvore rodinného domu, na rohu domu, videl konflikt medzi obžalovaným a poškodeným. Vyjadril sa tak, že vyhrážky nepočul, nepočul, že by sa obžalovaný

poškodenému vyhrážal. Je však možné, že vzhľadom na to, že bol vo dvore RD a auto poškodeného bolo zaparkované na ulici za jeho autom a obžalovaný napadol poškodeného na strane vodiča, v jeho aute, nemusel vyhrážky obžalovaného počuť resp. počuť, čo obžalovaný poškodenému hovorí, pritom je veľmi málo pravdepodobné, resp. vylúčené, že obžalovaný poškodenému počas útoku nič nehovoril a bolo to tak, že sa ho len snažil udrieť a bol pritom ticho. Súd toto tvrdenie nepovažoval za preukázané najmä s prihliadnutím na to, že obžalovaný bol rozrušený a nahneván a chcel, aby tam poškodený viackrát nechodil čo znamená, že mu to musel a to dôrazne aj povedať. Pri hodnotení svedkyne G.. U. súd bral do úvahy, že je v súčasnej dobe priateľkou poškodeného a žije s ním v spoločnej domácnosti, takže by podľa tvrdenia obhajoby mala vypovedať o okolnostiach skutkového deja tak ako je to v záujme poškodeného. Z výpovedí tejto svedkyne je však zrejmé, že nie všetky tvrdenia poškodeného jednoznačne potvrdzuje aj keď ich pripúšťa. Pokiaľ by mala záujem jednoznačne potvrdiť výpoveď poškodeného, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, mohla by po rozhovore s poškodeným uvádzať okolnosti presnejšie a jednoznačnejšie v jeho prospech, čo sa však nestalo. Tiež nebol preukázaný žiaden záujem poškodeného a tejto svedkyne na výsledku trestného konania ako to bolo tvrdené obhajobou. Súd má výpoveďou svedkov ako aj výpoveďou obžalovaného preukázané, že obžalovaný sa dopustil prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, keď prišiel k motorovému vozidlu poškodeného, otvoril dvere na strane vodiča a zaútočil na poškodeného s úmyslom udrieť ho. Zároveň má súd vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný naplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Výpoveďami jednotlivých svedkov je preukázané, že obžalovaný adresoval poškodenému vyhrážky ako „počkaj keď ťa stretnem bez malej, uvidíš“, či „pamätaj toto sú moje deti a vždy budú a rob si zo mňa posmešky tak ti jednu aj plesknem“. Vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom, resp. za takých okolností, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia, čo v prípade žalovaného skutku je naplnené. Obžalovaný nielenže adresoval poškodenému vyhrážky ale pôsobenie vyslovených vyhrážok zintenzívnil fyzickým útokom na poškodeného. Súd preto vyhodnotiac všetky dôkazy jednotlivo, ale i vo vzájomnej súvislosti považoval vinu obžalovaného za preukázanú bez dôvodných pochybností. Súd sa však nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku, ako ju ustálil prokurátor v obžalobe, teda že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu, a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže naplnenie znakov prísnejšej skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania nemal za preukázané a zároveň vychádzal z toho, že trestný čin výtržníctva v sebe postihuje násilné konanie obžalovaného.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd postupoval v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona pričom zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona (pred spáchaním skutku viedol riadny život) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a nakoľko obžalovaný spáchal dva trestné činy (oba prečiny), bolo potrebné postupovať v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona a uložiť mu úhrnný trest, pričom najprísnejšie trestným bol v danom prípade prečin výtržníctva. Súd podľa § 56 ods. 2 Trestného poriadku obžalovanému uložil úhrnný peňažný trest vo výmere 1.000 € a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Súd má za to, že vzhľadom na povahu spáchaných prečinov a možnosť nápravy obžalovaného nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody s odkladom na skúšobnú dobu, ale že už peňažný trest môže u obžalovaného splniť svoj účel. Súd zohľadnil závažnosť obžalovaným spáchaných trestných činov, ako aj jeho predchádzajúci život pri rozhodovaní o treste bral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný.

Na základe všetkých uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku.)